

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการ สมควรให้ใช้กฎหมาย ว่าด้วย ระบบ เงิน
ตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว
ต่อไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๔๕๕

ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้ง
ต่อไป

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน
และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมด
อายุในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๕๕ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่
เกินสองปี นับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๔๘๘

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการเงินระหว่างประเทศยังไม่อยู่ในภาวะดี และประจักษ์แจ้ง การจัดระบบเงินตราเป็นระบบถาวร ยังดำเนินไปไม่ได้ จำเป็นต้องใช้ระบบที่ใช้ชั้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการกำหนดค่าเสมอภาค (par value) ของเงินบาทขึ้น ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ในฐานะสมาชิก.